

Místo k zastavení čínské agrese je na indické hranici

NI nationalinterest.org/feature/place-stop-chinese-aggression-indian-border-206276

5. března 2023

V červnu 2020, podél hřebene vysoko v údolí Galwan v Himalájích, indičtí a čínští vojáci zoufale bojovali v nočním boji na život a na smrt za použití tyčí, železných tyčí s hřebíky a dokonce i kamenů. Incident si vyžádal dvacet vojáků indické armády a čtyři čínské vojáky, protože obě strany obviňovaly druhou z narušení nediskrétní hranice. Čína je často podněcovatelem takových incidentů. Boj Indie zastavit tyto čínské invaze je jen malým kouskem větší expanzivní politiky Číny v celém regionu, která vytváří obavy o bezpečnost a stabilitu pro zbytek světa.

Pokračující spory mezi Čínskou lidovou republikou (ČLR) a Indií o jejich společnou himálajskou hranici poskytují silnou vojenskou mocnost dokonalou příležitost k ráznému odmítnutí čínské rozpínavosti. Klíčem k tomu, aby Indie „držela linii“, jsou tvrdé vojenské reakce na všechny invaze spolu s masivní kampaní pro styk s veřejností založenou na videozáznamech z incidentů.

Hraniční střety

Čínská expanze je hrozbou pro své územní sousedy od doby, kdy Mao Ce-tung v roce 1949 vyhlásil založení ČLR.

V roce 1951 ČLR „osvobodila“ Tibet a od té doby jej okupuje. V roce 1962 vedla krátkou válku s Indií, aby tuto okupaci upevnila a udržela. V roce 1969 se Čína pokusila zmocnit se různých sporných hraničních oblastí se Sovětským svazem a bitva na ostrově Zhenbao málem vedla k rozsáhlé válce. ČLR napadla Vietnam o deset let později, i když se měsíc do kampaně stáhla a vyhlásila vítězství, přestože splnila své stanovené cíle. Expanze pokračuje i dnes prostřednictvím pokračujících snah o přeložení Tchaj-wanu do ČLR a získání kontroly nad Jihočínským mořem.

ČLR a indické jednotky se v posledních letech střetly na několika místech podél jejich hranic. V roce 2017 stovky indických vojáků zastavily čínské pokusy vybudovat silnici přes hranici u Doklamu poblíž trojmezí s Bhútánem. Důležité je, že nebyly vypáleny žádné výstřely a ČLR ustoupila. Potyčka v Galwanu v roce 2020 byla také uzavřena bez střelby. Tyto střety na nízké úrovni pokračují i dnes, přičemž poslední rvačka se odehrála v prosinci loňského roku. Tyto incidenty děsí velkou část světa, protože se zdá, že dvě jaderné mocnosti jsou připraveny na širší konflikt, který by mohl překročit jaderný práh.

Územní integrita prostřednictvím kamer

Dillí musí zaujmout co nejsilnější pozici, aby si zachovalo svou územní celistvost. Indie to musí udělat pro svou vlastní bezpečnost, ale také pro bezpečnost ostatních národů ve stínu ČLR. Nejlepším způsobem, jak toho dosáhnout, je pevná vojenská reakce na každou invazi spolu s kompilací videozáznamů, které pomohou „vyhrát“ bitvu v oblasti vztahů s veřejností na mezinárodní scéně. Video důkazy mají silný vliv na veřejné mínění a mohou poskytnout objektivní pohled na události, které potvrzují obvinění z čínské agrese.

V tomto směru byly podniknuty určité kroky; Vojáci indické armády byli v minulém roce vybaveni řadou nových technologií, včetně kamer pro zvýšení situačního povědomí. Indické ozbrojené síly by ale

měly jít ještě dál a vybavit své vojáky kamerami na těle, podobnými těm, které používá policie ve Spojených státech. To by rozšířilo videozáznamy z mobilních telefonů, jako jsou ty pořízené z hraničního sporu v Arunáčalpradéši v září 2021, spolu se všemi stacionárními kamerami, které mohou pomoci podpořit indický příběh. Studie z americké policie naznačují, že pouhá přítomnost tělesných kamer může snížit stížnosti na „použití síly“, což naznačuje, že v případě hraniční krize by se příslušné strany rozhodly vyhnout se násilí, pokud je známo, že bude pravděpodobně zaznamenán jakýkoli čin.

Jaderná hrozba

Hlavní odpor mezinárodního společenství vůči tvrdší reakci Indie pochází ze strachu obklopujícího jakýkoli spor mezi jadernými mocnostmi. Takové obavy jsou logické, ale v případě Indie a Číny hlubší analýza naznačuje, že hraniční konflikty nepřerostou na úroveň jaderné války, protože ani jedna země z takové výměny nemá co získat. Nedávná zpráva Carnegie Endowment for International Peace podrobně popisuje, jak má Indie konvenční vojenskou kapacitu zvládnout jakýkoli pohraniční konflikt a Čína nemá žádnou motivaci uchýlit se k jaderným zbraním. Kromě toho obě země vyhlásily „zásady zákazu prvního použití“, které činí použití jaderných zbraní vysoce nepravděpodobným výsledkem – dokonce i v případě totální pohraniční války. Zejména Indie považuje svůj jaderný arzenál za zbraň druhého úderu, která má být odvetou za jaderné útoky na jejich území.

Indie navíc prokázala svou schopnost vést bojové operace na úrovni, která odrazuje od eskalace. Například během války v Kargilu v roce 1999 indiští činitelé přehlasovali vojenské rady útočit na cíle v Pákistánu, a dokonce zaujal krajní postoj, když odepřel indickému letectvu povolení překročit hranici k provedení účinnějších úderů proti pákistánským silám na indickém území. Přijali vyšší ztráty a méně efektivní operace, aby zajistili, že nebudou vnímáni jako agresori. V čínsko-indickém případě se v nedávných sporech jeví jako

agresor Čína. I když je to možná trochu morbidní, může Indie použít stejnou politiku a disciplínu, jakou používala během války v Kargilu, aby si udržela morální výsost a znovu se ukázala jako uražená strana u soudu mezinárodního mínění.

Zastavení čínské regionální expanze

Existuje ještě jeden důvod, proč Indie potřebuje zaujmout silnější postoj vůči Číně: Čína nadále prosazuje svá tvrzení v celém regionu bez jakéhokoli skutečného odporu. Ačkoli státy zpochybňují čínské nároky na svou „Devět přerušovanou linii“ v Jihočínském moři a Spojené státy provedly cvičení svobody plavby, nebylo vynaloženo žádné úsilí *fyzicky* zastavit výstavbu ostrova ČLR, nezákonný rybolov nebo jiné operace. Žádný stát nechce riskovat ztrátu civilních plavidel nebo životů a vojenská konfrontace mezi supervelmocemi s sebou nese vážná rizika. Ale v kontextu čínsko-indické hranice jsou rizika z velké části omezena, protože hraniční konflikty jsou typicky mezi vojenskými příslušníky každé strany a je nepravděpodobné, že by se týkaly civilistů. Kromě toho, ačkoli Indie a Spojené státy posilují vztahy, neexistují žádné formální smlouvy, které by mohly ohrozit širší válku. Himalájská hranice je pro Indii a možná v širším měřítku i pro celý svět dokonalým místem, kde zaujmout pevný postoj a udržet událost ve vojenském kontextu.

Indický premiér Narendra Modi potřebuje ve svém úsilí čelit čínskému vlivu v oblasti Indického oceánu také silné vystoupení proti čínským invazím. Ačkoli někteří kritici obvinili Modiho ze selhání ve svém úsilí postavit se Číně, implementace výše uvedených návrhů je dokonalým způsobem, jak tyto kritiky vyvrátit a posílit případ Indie, i když se po každém incidentu snaží zmírnit napětí. Jeho úsilí by mělo být chváleno také západními vůdci s širším cílem zastavit čínskou rozpínavost. Musí také předat a rozšířit důkazy o budoucích invazích do světa, aby získali soud mezinárodního mínění pro Indii a Západ.

Čínská expanzivnost může a musí být zpochybněna. Indie je perfektním místem pro důkladnou kontrolu návrhů ČLR agresivní obranou jejich hranic. Rizika eskalace na jadernou úroveň jsou mizivá a Číňané ztrácejí z širšího konvenčního konfliktu více ekonomicky a z hlediska světového mínění než Indie. Dokud si Indie dokáže udržet pozici uražené strany, jak tomu bylo v minulosti, může sloužit jako nejlepší místo na světě, kde se bránit čínské expanzivnosti.

Ian Bertram je podplukovník letectva Spojených států amerických, který absolvoval magisterský titul v oboru mezinárodní bezpečnost na Joseph Korbel School na University of Denver se zaměřením na záležitosti v oblasti Indického oceánu. Má magisterský titul z vojenské historie na Norwich University a publikoval články v The Strategy Bridge, Air and Space Power Journal, Small Wars Journal a dalších. Je instruktorským pilotem a pokročilým leteckým poradcem a vedl několik misí v oblasti Indického oceánu s cílem vybudovat partnerské schopnosti a kapacity.

Obrázek: Sajad Hameed/Shutterstock.